

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 17879/2022
11.01.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији су пуномоћници Милан Милић и Владимир Милић, адвокати из ..., против тужених ЈП за грађевинско земљиште, изградњу и путеве „Дирекција за изградњу“ Врбас – у ликвидацији и Општине Врбас, коју заступа Правобранилаштво Општине Врбас, ради исплате накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији тужене Општине Врбас изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1578/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 11.01.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Општине Врбас изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1578/22 од 22.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене Општине Врбас изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1578/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 51/2019 од 09.05.2022. године, ставом првим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име тржишне вредности одузете некретнине, парцеле број .. к.о. ... у површини од 4.740м², земљиште у грађевинском подручју, солидарно исплате износ од 1.943.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 11.03.2022. године па до исплате. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиљи солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 414.218,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж 1578/22 од 22.09.2022. године, жалбу тужене Општине Врбас одбио и потврдио пресуду Вишег суда у Сомбору П 51/2019 од 09.05.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Општина Врбас је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, а благовременом допуном ревизије предложила је да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку ради разматрања питања од општег интереса.

Тужиља је доставила одговор на ревизију тужене Општине Врбас.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Предмет тражене правне заштите је исплата накнаде тужилји за експроприсану непокретност за коју јој накнада није исплаћена, а одлука судова донета је применом одговарајућих одредби материјалног права и правилном оценом приговора застарелости предметног потраживања.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије ревидента, применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради исплате накнаде за експроприсану непокретност, тужилја је поднела 17.02.2011. године, а вредност предмета спора побијаног дела је 1.943.500,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на новчано потраживање у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић